

بازار کسب و کار

Pars Business Market

رسول خدا (ص): علم را با نوشتن [آن] به بند بکشید.

۱۷ شهریور ۱۴۰۵ - سال دوازدهم ۰۸۰/ سپتامبر ۲۰۲۶/ ۲۶- ربیع الاول/ ۱۴۴۸- قیمت: ۱۰۰/۰۰۰ تومان

معاون وزیر نفت در امور پالایش و پخش:

طرح شناسه‌دار کردن کارت آزاد جایگاه‌های سوخت در مهرماه اجرایی می شود

صفحه ۵

رئیس سازمان ملی استاندارد ایران:

اینچه برون
ظرفیت مناسبی
برای توسعه
تجارت دارد

تسهیل و تسریع فرآیندهای اداری، متضمن امنیت سرمایه‌گذاری است

نظام‌های بهره‌برداری، حلقه نادیده کشاورزی

انواع گواهینامه رانندگی

گواهینامه پایه یک: گواهینامه پایه یک مخصوص رانندگی با خودروهای باربری بیش از ۶ تن و خودروهای مسافربری بیش از ۲۶ نفر است. برای اخذ این گواهینامه باید حداقل ۲۵ سال تمام داشته باشید و حداقل ۲ سال از دریافت گواهینامه پایه دو شما گذشته باشد.

گواهینامه پایه دو: گواهینامه پایه دو مخصوص رانندگی با خودروهای باربری تا حداکثر ۶ تن، خودروهای مسافربری تا حداکثر ۲۶ نفر و همچنین خودروهای خدمات عمومی است. برای اخذ این گواهی‌نامه رانندگی باید حداقل ۲۳ سال تمام داشته باشید و ۲ سال هم از دریافت گواهینامه پایه سه شما گذشته باشد.

گواهینامه پایه سوم: گواهینامه پایه سه مخصوص رانندگی با خودروهای سواری تا حداکثر ۹ نفر و وانت تا حداکثر سه ونیم تن است. برای دریافت گواهینامه پایه سه باید حداقل ۱۸ سال تمام داشته باشید.

گواهینامه ویژه: همان‌طور که از اسم این گواهی‌نامه رانندگی مشخص است، مربوط به رانندگی در شرایط خاص و ویژه‌ای است. گواهینامه ویژه مخصوص رانندگی با خودروهای عمرانی، صنعتی، کشاورزی و کارگاهی است. برای اخذ این گواهینامه باید حداقل ۲۰ سال تمام داشته باشید و از مراجع صلاحیت‌دار پزشکی، گواهی سلامت جسمی و روانی دریافت کنید.

گواهینامه موتورسیکلت: گواهینامه موتورسیکلت مخصوص رانندگی با موتورسیکلت با حجم موتور تا حداکثر ۲۰۰ سی‌سی است و برای موتورهای بیش از ۲۰۰ سی‌سی باید ۲۳ سال تمام داشته باشید و ۳ سال هم از اخذ گواهینامه شما گذشته باشد.

اقتصاد ایران و گلستان، فاصله میان آمار و واقعیت

حمید بهادرزاده

بازار کسب و کار

در بخش انرژی نیز موضوع پیچیده‌تر است. توسعه ظرفیت تولید برق برای حفظ فعالیت واحدهای صنعتی و جلوگیری از خاموشی اهمیت دارد، اما نیروگاه‌های گازی برای فعالیت پایدار به سوخت نیاز دارند. در شرایطی که کشور با ناترازی گاز مواجه است، توسعه نیروگاه‌های گازسوز باید همزمان با بررسی امکان تأمین پایدار سوخت و توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر دنبال شود. افزایش ظرفیت اسمی تولید برق بدون تضمین سوخت، الزاماً به معنای افزایش تولید واقعی در تمام فصل‌های سال نیست.

از همین منظر، یکی از ضرورت‌های اقتصاد گلستان تغییر نگاه از «تعداد پروژه‌ها و حجم اعتبارات» به «نتیجه اقتصادی پروژه‌ها» است. آنچه برای مردم و فعالان اقتصادی اهمیت دارد، میزان سرمایه‌ای است که واقعاً وارد چرخه تولید می‌شود، تعداد شغل‌هایی که پایدار می‌مانند، میزان تولیدی که افزایش پیدا می‌کند و درآمدی که در اقتصاد استان ایجاد می‌شود.

در نهایت، اقتصاد ایران و گلستان در شرایطی قرار دارند که تصمیم‌های اقتصادی بیش از گذشته باید بر پایه داده‌های قابل سنجش اتخاذ شوند. رشد شاخص بورس، افزایش ارزش پروژه‌ها، اعلام سرمایه‌گذاری یا رشد صادرات، هرکدام به تنهایی نمی‌توانند تصویر کاملی از وضعیت اقتصاد ارائه کنند. واقعیت اقتصادی زمانی شکل می‌گیرد که آمارهای اعلام‌شده به تولید بیشتر، سرمایه‌گذاری واقعی، اشتغال پایدار، افزایش درآمد خانوار و کاهش هزینه‌های اقتصادی منجر شوند.

برای گلستان، مسیر توسعه از ظرفیت‌های کم نیست؛ از کشاورزی و صنعت تا تجارت، گردشگری و انرژی. مسئله اصلی اکنون تبدیل این ظرفیت‌ها به ارزش افزوده و درآمد پایدار است، موضوعی که نیازمند سرمایه‌گذاری واقعی، زیرساخت مناسب، ثبات تصمیم‌گیری و فاصله گرفتن از نگاه صرفاً آماری به توسعه است.

اقتصاد ایران در شرایطی به فعالیت خود ادامه می‌دهد که افزایش نرخ ارز و رشد قیمت دارایی‌ها همچنان یکی از مهم‌ترین عوامل اثرگذار بر بازارهاست. نوسان ارز فقط قیمت دلار را جابه‌جا نمی‌کند، بلکه آثار آن به بازار طلا، خودرو، مواد اولیه، هزینه تولید و در نهایت قدرت خرید خانوارها منتقل می‌شود. به همین دلیل، هرگونه افزایش در نرخ ارز می‌تواند دامنه‌ای فراتر از بازار ارز داشته باشد و انتظارات تورمی را نیز تحت تأثیر قرار دهد.

در مقابل، بازار سرمایه نیز در روزهای اخیر نشانه‌هایی از افزایش تحرک نشان داده است. رشد شاخص‌ها و افزایش ارزش معاملات می‌تواند بیانگر ورود نقدینگی و افزایش فعالیت معامله‌گران باشد، اما برای ارزیابی رونق واقعی بورس نمی‌توان تنها به رشد شاخص اکتفا کرد. تداوم ورود نقدینگی، وضعیت سودآوری شرکت‌ها و ثبات اقتصادی از عواملی هستند که مشخص می‌کنند این تحرک تا چه اندازه پایدار خواهد بود.

در استان گلستان، تصویر اقتصاد کمی متفاوت اما دارای چالش‌های مشترک است. طی روزهای اخیر خبرهایی از صادرات، پروژه‌های عمرانی، سرمایه‌گذاری، کشاورزی و توسعه زیرساخت‌های انرژی منتشر شده که نشان‌دهنده حجم قابل توجهی از فعالیت اقتصادی در استان است. با این حال، میان «اعلام یک پروژه» و «اثرگذاری اقتصادی آن» فاصله وجود دارد.

به عنوان نمونه، اعلام اجرای هزاران پروژه عمرانی و اقتصادی، در نگاه نخست رقم قابل توجهی است، اما اثر واقعی چنین پروژه‌هایی زمانی مشخص می‌شود که میزان سرمایه تحقق‌یافته، پیشرفت فیزیکی، ظرفیت ایجادشده و اشتغال پایدار آنها قابل اندازه‌گیری باشد. پروژه‌ای که صرفاً افتتاح شود اما نتواند ظرفیت تولید یا خدمات جدید ایجاد کند، الزاماً به معنای رشد اقتصادی نیست.

در بخش کشاورزی نیز گلستان از ظرفیت بالایی برخوردار است، اما همچنان مسئله اصلی، فاصله میان ظرفیت تولید و درآمد واقعی تولیدکننده است. افزایش هزینه نهاده‌ها، محدودیت منابع آب، ضعف صنایع تبدیلی و نوسان بازار باعث می‌شود بخشی از ارزش اقتصادی تولیدات کشاورزی خارج از استان شکل بگیرد. بنابراین توسعه صنایع فرآوری و تکمیل زنجیره ارزش می‌تواند اثر اقتصادی بیشتری از افزایش صرف حجم تولید داشته باشد.

در حوزه صادرات نیز افزایش ارزش کالاهای صادرشده یک شاخص مثبت است، اما برای ارزیابی دقیق‌تر باید پرسید چه مقدار از این صادرات مربوط به محصولات دارای ارزش افزوده بالاست و چه میزان از درآمد حاصل از آن به تولیدکننده و اقتصاد استان بازمی‌گردد. گلستان با برخورداری از مرز اینچه‌برون و دسترسی به بازارهای آسیای مرکزی، ظرفیت تبدیل شدن به یک محور تجاری منطقه‌ای را دارد، اما تحقق این ظرفیت به زیرساخت لجستیکی، حمل‌ونقل، بسته‌بندی، صنایع تبدیلی و روابط پایدار تجاری نیاز دارد.

ندو، بشین، نریز، بخور، حرف نزن، ساکت، لباستو بپوش، بلند شو، بسه دیگه، پرت نکن، لباستو نزار اونجا، وسایلتو جمع کن، بشقابتو بزار تو آشپزخونه، پای کامپیوتر نشین، اینجا نخواب، برو رو میز غذا بخور، آشغال نریز...» حالا اگر رئیس‌تان یا همسر‌تان با شما چنین رفتاری کند؛ چه حالی پیدا خواهید کرد؟ آیا رابطه برپایه ی همکاری خواهد بود؟ یا سعی می کنید حرفهایش را دیگر نشنوید به جای فرمانده بودن، معلمی مهربان و الگوی مناسبی باشیم؛ وقت بگذاریم و به او بیاموزیم.

رئیس سازمان ملی استاندارد ایران :

اینچه برون ظرفیت مناسبی برای توسعه تجارت دارد

بازار کسب و کار - سرویس اقتصادی

مهین نورافروز

وی خواستار هماهنگی بیشتر میان سازمان ملی استاندارد، وزارت بهداشت، سازمان دامپزشکی و وزارت جهاد کشاورزی شد و گفت: تفاهم‌نامه‌هایی در این زمینه با دستگاه‌های مربوطه به امضا رسیده و لازم است اجرای آنها در استان‌ها نیز با جدیت دنبال شود تا فعالان اقتصادی با نمونه‌برداری‌ها و آزمایش‌های تکراری مواجه نشوند.

رئیس سازمان ملی استاندارد ایران با اشاره به ظرفیت‌های مرز اینچه‌برون برای توسعه تجارت، از بخش خصوصی خواست در زمینه ایجاد آزمایشگاه‌های تخصصی در این منطقه سرمایه‌گذاری کند.

انصاری گفت: امروز در استان گلستان آزمایشگاه‌هایی در حوزه آلاینده‌های کشاورزی و فلزات سنگین ایجاد شده و ظرفیت مناسبی برای توسعه خدمات آزمایشگاهی وجود دارد. در مرز اینچه‌برون نیز پیشنهاد ایجاد آزمایشگاه تخصصی به بخش خصوصی ارائه شده است.

وی ادامه داد: راه‌اندازی آزمایشگاه‌های تخصصی در این منطقه می‌تواند علاوه بر پاسخگویی به نیازهای استان گلستان، خدمات مورد نیاز استان‌های همجوار و دستگاه‌های مختلف از جمله وزارت بهداشت، وزارت جهاد کشاورزی، وزارت نیرو و وزارت راه را نیز پوشش دهد.

انصاری با اشاره به اعتبار بین‌المللی گواهی‌های صادرشده از آزمایشگاه‌های دارای تأیید صلاحیت گفت: مجوز آزمایشگاه‌های همکار و تأیید صلاحیت‌شده از طریق مرکز ملی تأیید صلاحیت صادر می‌شود و گواهی‌های صادرشده توسط این مراکز، در چارچوب نظام شناسایی متقابل، در کشورهای عضو نهادهای بین‌المللی تأیید صلاحیت نیز قابلیت پذیرش دارد.

وی افزود: این ظرفیت می‌تواند فرصت مناسبی برای توسعه خدمات فنی و آزمایشگاهی و همچنین تسهیل صادرات کشور ایجاد کند.

رئیس سازمان ملی استاندارد ایران، مرز اینچه‌برون را دارای چشم‌انداز مناسب برای توسعه تجارت دانست و اظهار کرد: این مرز می‌تواند به یکی از مرزهای کلیدی کشور تبدیل شود و رونق فعالیت‌های اقتصادی در آن، نقش مهمی در توسعه اقتصادی استان گلستان خواهد داشت.

انصاری با اشاره به حضور بخش خصوصی در این منطقه گفت: بخش خصوصی در مقایسه با دستگاه‌های دولتی از چابکی بیشتری برای سرمایه‌گذاری برخوردار است و هرجا فرصت اقتصادی وجود داشته باشد، می‌تواند سریع‌تر وارد عمل شود.

وی همچنین از اقدامات انجام‌شده برای توسعه خدمات بازرسی و ترانSHIP در مرز اینچه‌برون استقبال کرد و گفت: سازمان ملی استاندارد نیز برای استقرار شرکت‌های بازرسی و توسعه خدمات مورد نیاز این منطقه آمادگی دارد.

انصاری در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به موضوع استانداردهای اجباری صنایع دستی اظهار کرد: رویکرد سازمان ملی استاندارد حرکت از استانداردهای اجباری به سمت مقررات فنی است؛ رویکردی که با نظام‌های مورد استفاده در تجارت بین‌المللی نیز همخوانی دارد.

وی افزود: وقتی دو کشور قصد مبادله کالا دارند، باید الزامات و مقررات فنی آنها تا حد امکان با یکدیگر هماهنگ باشد؛ در غیر این صورت، تفاوت الزامات فنی می‌تواند به

رئیس سازمان ملی استاندارد ایران با اشاره به ظرفیت مرز اینچه برون گفت: اقدامات انجام‌شده در این مرز قابل توجه است و با وجود آنکه این مرز به‌تازگی فعال شده، از نظر زیرساخت و روند فعالیت، ظرفیت مناسبی برای توسعه تجارت دارد که این موضوع جای قدردانی از استاندار گلستان، دستگاه‌های اجرایی و بخش خصوصی فعال در این منطقه دارد.

به گزارش خبرنگار اقتصادی بازار کسب و کار، فرزانه انصاری در نشست به فعالان اقتصادی استان گلستان اظهار کرد: در برخی حوزه‌ها به دلیل وجود تضاد منافع، امکان واگذاری کامل وظایف حاکمیتی وجود ندارد، اما می‌توان از ظرفیت انجمن‌ها و تشکلهای بخش خصوصی در قالب همکاری، بازرسی، شناسایی تخلفات و ارائه نظرات تخصصی استفاده کرد.

رئیس سازمان ملی استاندارد ایران با تأکید بر اهمیت تشکلهای تخصصی گفت: فعالان هر صنعت، مشکلات و ظرفیت‌های حوزه خود را بهتر از دیگران می‌شناسند و اگر بخش خصوصی در این مسیر همراه سازمان باشد، می‌توان بخش قابل توجهی از تولیدکنندگان غیرقانون‌مدار و محصولات فاقد کیفیت را شناسایی و با آنها برخورد کرد.

انصاری با اشاره به برنامه‌های سازمان ملی استاندارد برای تسهیل صادرات گفت: هدف ما حمایت از صادرکنندگان و تولیدکنندگان قانونمدار است؛ کسانی که استانداردها و الزامات قانونی را رعایت می‌کنند و برای حفظ کیفیت و اعتبار نام ایران تلاش دارند باید بیشتر مورد حمایت و تشویق قرار گیرند.

وی افزود: در مقررات و فرآیندهای سازمان، موضوعاتی مانند نمونه‌برداری و ارزیابی کالاها مورد بازنگری قرار گرفته است. اگر محصولی از مبدأ دارای گواهی معتبر و قابل استناد باشد، نباید بدون ضرورت دوباره‌کاری و نمونه‌برداری‌های تکراری موجب افزایش هزینه و زمان فعال اقتصادی شویم.

انصاری با اشاره به وجود برخی تخلفات در حوزه جعل اسناد و کاهش کیفیت کالاها، خاطرنشان کرد: متأسفانه افرادی وجود دارند که با اقدامات غیرقانونی، کیفیت کالا و اعتبار تولیدکنندگان قانونمدار را تحت تأثیر قرار می‌دهند و مقابله با این موارد نیازمند همکاری جدی بخش خصوصی، تشکلهای و دستگاه‌های نظارتی است.

رئیس سازمان ملی استاندارد ایران همچنین از بازنگری دستورالعمل انتخاب واحدهای نمونه خبر داد و گفت: با توجه به نزدیک شدن به روز جهانی استاندارد، دستورالعمل مربوط به انتخاب واحدهای نمونه مورد بازنگری قرار گرفته و برخی امتیازات منفی و موارد مرتبط با عدم انطباق‌های جزئی، عمده و بحرانی اصلاح و تعدیل شده است.

وی افزود: در دستورالعمل جدید، شرایط تولیدکنندگان تک‌محصولی نیز مورد توجه بیشتری قرار گرفته و امیدواریم امسال فرآیند انتخاب واحدهای نمونه با شرایط مناسب‌تری برای تولیدکنندگان همراه باشد.

انصاری در ادامه با اشاره به موضوع موازی‌کاری دستگاه‌ها در فرآیندهای نظارتی گفت: سازمان ملی استاندارد به دنبال موازی‌کاری نیست و اگر نمونه‌ای در یک آزمایشگاه تأیید صلاحیت‌شده مورد بررسی قرار گرفته باشد، در صورت پذیرش نتایج آن، ضرورتی برای تکرار فرآیند وجود ندارد.

تسهیل و تسریع فرآیندهای اداری، متضمن امنیت سرمایه‌گذاری است

معاون هماهنگی امور اقتصادی استاندار گلستان گفت: امروز و در شرایط فعلی تسهیل و تسریع فرآیندهای اداری، متضمن امنیت سرمایه‌گذاری است و مسئولان مربوطه بادی با جدیت بر این امر پایبند باشند.

به گزارش سرویس اقتصادی بازار کسب و کار، عبدالعلی کیان‌مهر در نهمین جلسه کارگروه انرژی و توسعه

مانعی برای صادرات و واردات تبدیل شود.

رئیس سازمان ملی استاندارد ایران خاطرنشان کرد: بخش مهمی از این مسیر طی شده و امیدواریم با حمایت دولت، مراحل باقی‌مانده نیز به نتیجه برسد.

انصاری همچنین با اشاره به مشکلات ایجادشده برای صادرات برخی محصولات صنایع دستی و مصنوعات نقره گفت: لازم است در این زمینه هماهنگی بیشتری میان سازمان ملی استاندارد، وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی و فعالان این حوزه صورت گیرد تا الزامات استاندارد به مانعی برای صادرات تبدیل نشود.

رئیس سازمان ملی استاندارد ایران در پایان بر ضرورت تداوم تعامل میان این سازمان و بخش خصوصی تأکید کرد و گفت: سازمان ملی استاندارد خود را خدمتگزار مردم و تولیدکنندگان می‌داند و برای رفع نقاط ضعف، اصلاح فرآیندها و تسهیل فعالیت فعالان اقتصادی نیازمند همکاری و همراهی بیشتر بخش خصوصی است.

وی افزود: هدف مشترک سازمان استاندارد و تولیدکنندگان قانونمدار، ارتقای کیفیت کالا، حفظ اعتبار نام ایران، افزایش اعتماد مصرف‌کنندگان و تسهیل حضور محصولات ایرانی در بازارهای داخلی و خارجی است و تحقق این هدف بدون همکاری نزدیک دولت و بخش خصوصی امکان‌پذیر نیست.

رئیس سازمان ملی استاندارد ایران، ایجاد اعتماد عمومی نسبت به کیفیت کالاها را از وظایف اصلی این سازمان دانست و گفت: سازمان ملی استاندارد وظیفه ذاتی خود می‌داند که اطمینان مردم را نسبت به کیفیت کالاهایی که مصرف می‌کنند افزایش دهد.

انصاری ادامه داد: استاندارد باید در زندگی مردم دیده و لمس شود؛ از دانش‌آموزی که نشان استاندارد را می‌شناسد تا مصرف‌کننده‌ای که هنگام خرید کالا با مشاهده علامت

دستگاه‌های اجرایی مرتبط با همکاری و هماهنگی بیشتر، فرآیند بررسی و اجرای طرح‌ها را کوتاه‌تر کنند تا سرمایه‌گذاران بتوانند فعالیت خود را پیش ببرند.

کیان‌مهر با اشاره به برنامه‌های پیش‌رو برای افتتاح طرح‌های حوزه انرژی‌های تجدیدپذیر، ابراز امیدواری کرد: با پیگیری‌های انجام‌شده و همکاری دستگاه‌های اجرایی و سرمایه‌گذاران، در روزهای آینده شاهد بهره‌برداری از طرح‌های جدید و تحقق بخش دیگری از اهداف استان در توسعه نیروگاه‌های تجدیدپذیر باشیم.

استاندارد، اطمینان بیشتری پیدا می‌کند. زمانی می‌توانیم بگوییم وظیفه خود را به‌درستی انجام داده‌ایم که اعتماد و رضایتمندی مردم نسبت به کیفیت کالاها افزایش یافته باشد.

وی با تأکید بر اهمیت کیفیت محصولات ایرانی در بازارهای خارجی اظهار کرد: کیفیت کالاهای صادراتی علاوه بر منافع اقتصادی، با اعتبار و برند ایران در بازارهای جهانی ارتباط مستقیم دارد. بازگشت یا رد شدن یک کالای ایرانی در بازار خارجی می‌تواند به اعتبار سایر محصولات ایرانی نیز آسیب بزند؛ بنابراین تولیدکنندگان باید کیفیت را به‌عنوان یک اصل اساسی مورد توجه قرار دهند.

رئیس سازمان ملی استاندارد ایران با اشاره به شرایط دشوار اقتصادی کشور و عملکرد بخش خصوصی گفت: فعالان اقتصادی و بخش خصوصی کشور در شرایط سخت اخیر پای کار مردم و اقتصاد کشور ایستادند و اجازه ندادند مشکلات به سفره مردم آسیب جدی وارد کند.

انصاری افزود: امروز بیش از گذشته به همت، همراهی و مشارکت بخش خصوصی نیاز داریم و سازمان ملی استاندارد نیز تلاش می‌کند با استفاده از ظرفیت‌های قانونی و اصلاح فرآیندها، مسیر فعالیت تولیدکنندگان و صادرکنندگان قانونمدار را تسهیل کند.

وی با اشاره به تأکیدات مقام معظم رهبری بر ضرورت حمایت و بهره‌گیری از ظرفیت بخش خصوصی، تصریح کرد: دولت باید هم از بخش خصوصی حمایت کند و هم از ظرفیت آن برای حل مسائل کشور بهره بگیرد؛ در شرایط کنونی این همکاری بیش از گذشته ضرورت دارد.

انصاری با بیان اینکه سازمان ملی استاندارد در مسیر واگذاری وظایف تصدی‌گری به بخش خصوصی جدی است، اظهار کرد: سازمان آماده است در چارچوب قانون، امور تصدی‌گری خود را بیش از گذشته به بخش خصوصی واگذار کند.

ترک فقط قطع مصرف نیست

به گفته وی، از این منظر، توسعه خطوط ریلی در مسیرهای شرقی ـ غربی و شمالی ـ جنوبی، تنها یک سرمایه‌گذاری زیرساختی نیست؛ بلکه سرمایه‌گذاری مستقیم در امنیت و تداوم تجارت خارجی کشور و یک ضرورت محسوب می‌شود.

کریدورهای بین‌المللی؛ فرصت تبدیل ایران به نقطه اتصال
قدم یاری اضافه‌کرد: ایران به دلیل قرار گرفتن میان آسیای مرکزی، قفقاز، ترکیه، خلیج فارس و دریای عمان، این ظرفیت را دارد که از یک کشور «عبوری» به یک هاب لجستیکی منطقه‌ای تبدیل شود.

وی گفت: کریدورهایی مانند مسیرهای شرق ـ غرب، شمال ـ جنوب و اتصال ایران به شبکه‌های حمل‌ونقل چین، آسیای مرکزی، قفقاز، روسیه و ترکیه، در صورت برخورداری از زیرساخت مناسب، می‌توانند بخشی از ریسک تمرکز تجارت کشور بر مسیرهای محدود را کاهش دهند.

دبیرکل کنسرسیوم کریدور شمال-جنوب و شرق تأکید کرد: نکته مهم این است که کریدور نباید صرفاً به یک خط روی نقشه محدود شود. یک کریدور واقعی زمانی ارزش اقتصادی پیدا می‌کند که مجموعه‌ای از بندر، راه‌آهن، جاده، پایانه مرزی، انبار، گمرک، شرکت حمل‌ونقل و خدمات مالی و لجستیکی در کنار آن فعال باشند.

مرزها؛ از نقطه عبور به هاب‌های لجستیکی
وی در ادامه اظهار داشت: مرزهای زمینی ایران با کشورهای همسایه می‌توانند یکی از مهم‌ترین عناصر شبکه تاب‌آوری باشند. اما برای تحقق این نقش، مرز نباید تنها محل کنترل و عبور کامیون تلقی شود.

قدم یاری بیان‌داشت: توسعه پایانه‌های مرزی هوشمند، انبارهای منطقه‌ای، مراکز تجمع و تفکیک کالا، خدمات گمرکی دیجیتال و اتصال مستقیم مرزها به شبکه ریلی و جاده‌ای می‌تواند آنها را به قطب های فعال لجستیکی تبدیل کند.

وی گفت: در این مدل، در صورت ایجاد اختلال در یک مرز، بخشی از جریان کالا می‌تواند به مرز دیگر منتقل شود؛ بدون آنکه کل زنجیره تأمین دچار توقف شود.

شرکت‌های حمل‌ونقل؛ بازوی عملیاتی تاب‌آوری
دبیرکل کنسرسیوم کریدور شمال-جنوب و شرق خاطرنشان کرد: زیرساخت به‌تنهایی شبکه تاب‌آور ایجاد نمی‌کند. شرکت‌های حمل‌ونقل بین‌المللی و اپراتورها و شرکت‌های مدیریت لجستیکی باید بتوانند در زمان بحران، سریع‌ترین مسیر جایگزین را شناسایی و اجرا کنند؛ به عبارتی اکنون معماران لجستیکی در حوزه طراحی مسیرهای حمل و تدوین شیوه های جایگزین را می‌طلبند.

وی افزود: این موضوع مستلزم شکل‌گیری شبکه‌ای از شرکت‌های حمل‌ونقل دریایی، ریلی، جاده‌ای و ترکیبی است که به جای فعالیت جزیره‌ای، امکان همکاری و تبادل ظرفیت داشته باشند.

قدم یاری ادامه‌داد: در چنین ساختاری، شرکت‌های لجستیکی می‌توانند بر اساس شرایط روز، ترکیب حمل را تغییر دهند؛ برای مثال بخشی از بار را از دریا به ریل و سپس از ریل به جاده منتقل کنند.

ایجاد «داشبورد ملی تاب‌آوری لجستیک»

وی اظهار داشت: یکی از تفاوت‌های اساسی میان یک شبکه سنتی و شبکه لجستیکی هوشمند، توانایی مشاهده و پیش‌بینی اختلال است. ضرورت دارد تا با ایجاد یک سامانه هوشمند فرماندهی و کنترل، وضعیت بنادر، مرزها، خطوط ریلی، جاده‌ها، ظرفیت ناوگان، زمان انتظار، هزینه حمل و وضعیت کریدورهای بین‌المللی به‌صورت مستمر رصد و هدایت گردد.

دبیرکل کنسرسیوم کریدور شمال-جنوب و شرق خاطرنشان‌کرد:با بهره مندی از این سامانه هم در شرایط عادی و هم در زمان بروز بحران،میتوان مدیریت و روند عبور جریان کالا از مسیرها و ترکیبی از شیوه‌های حمل را مدیریت نمود.۱ ایرنا

نیازمند گذار از مدیریت‌های جزیره‌ای به یک «مدیریت زنجیره تأمین یکپارچه» هستیم

شبشم مسعودی

خارجی مورد توجه قرار گیرد.

وی افزود: مساله اصلی ایران صرفاً کمبود مسیر نیست؛ بلکه تمرکز جریان کالا، وابستگی به نقاط خاص و نبود هماهنگی کامل میان شیوه‌های مختلف حمل‌ونقل است. بنابراین راهکار مؤثر، ایجاد شبکه‌ای است که در آن دریا، ریل، جاده، مرزهای زمینی، بنادر و مراکز لجستیکی با زیرساخت هوشمند به یکدیگر متصل باشند و در صورت ایجاد اختلال در هر بخش، جریان کالا بتواند با کمترین وقفه به مسیر دیگری منتقل شود.

عبور از «مسیرمحوری» به «شبکه‌محوری»

وی گفت: در مدل سنتی، بخش قابل توجهی از برنامه‌ریزی حمل‌ونقل بر انتخاب یک مسیر مشخص از مبدأ تا مقصد متمرکز است. این مدل در شرایط عادی ممکن است کارآمد باشد، اما در شرایط بحران آسیب‌پذیری بالایی دارد.

قدم‌یاری تأکید کرد: مدل پیشنهادی برای ایران باید مبتنی بر شبکه‌ای از مسیرهای مکمل و انعطاف پذیر باشد. به این معنا که برای هر جریان عمده کالا، حداقل ۲ یا سه گزینه عملیاتی در نظر گرفته شود؛ برای مثال، یک مسیر دریایی اصلی، یک مسیر ریلی و یک مسیر جاده‌ای یا ترکیبی.

وی خاطرنشان‌کرد: در چنین ساختاری، اختلال در یک بندر، مرز یا کریدور نباید به توقف زنجیره منجر شود، بلکه جریان کالا باید بتواند به‌سرعت به مسیر جایگزین منتقل شود. این تغییر نگرش، مفهوم تاب‌آوری را از «واکنش به بحران» به توانایی ادامه فعالیت در شرایط بحران تبدیل می‌کند.

بنادر شمال و جنوب؛ ایجاد توازن در ورودی و خروجی کالا

دبیرکل کنسرسیوم کریدور شمال-جنوب و شرق یادآوری کرد: موقعیت جغرافیایی ایران امکان بهره‌گیری همزمان از ظرفیت بنادر جنوبی و شمالی را فراهم کرده است. با این حال، برای دستیابی به تاب‌آوری واقعی، این بنادر نباید صرفاً به‌عنوان نقاط تخلیه و بارگیری مستقل دیده شوند؛ بلکه باید در قالب یک شبکه یکپارچه بندری و پسکرانه‌ای عمل کنند.

وی معتقد است: بنادر جنوبی می‌توانند همچنان بخش عمده تجارت دریایی کشور را پوشش دهند، در حالی که بنادر شمالی در دریای خزر ظرفیت آن را دارند که بخشی از جریان کالا میان ایران، روسیه، قفقاز و آسیای مرکزی را جذب کنند.

قدم یاری بیان‌داشت: در این چارچوب، توسعه بنادر شمالی صرفاً یک پروژه بندری نیست؛ بلکه بایستی بخشی از سیاست ملی کاهش تمرکز لجستیکی در جنوب کشور باشد. اتصال بنادر شمالی به شبکه ریلی و جاده‌ای، توسعه پایانه‌های ترکیبی و ایجاد مراکز لجستیکی در پسکرانه آنها می‌تواند امکان انتقال بخشی از بار به مسیرهای شمالی را در زمان بروز اختلال در مسیرهای جنوبی فراهم کند.

ریل؛ ستون فقرات تاب‌آوری در حمل‌ونقل مسافت‌های طولانی

وی در ادامه اظهار داشت: در یک شبکه تاب‌آور، راه‌آهن باید نقشی فراتر از یک شیوه حمل مکمل داشته باشد. ریل می‌تواند ستون فقرات جابه‌جایی حجم بالای کالا در فواصل طولانی باشد و ارتباط بنادر، مرزها، مراکز صنعتی و مناطق مصرف را برقرار کند.

دبیرکل کنسرسیوم کریدور شمال-جنوب و شرق ادامه‌داد: اتصال مؤثر بنادر جنوبی و شمالی به شبکه ریلی، توسعه پایانه‌های کانتینری و افزایش ظرفیت حمل ترکیبی، این امکان را ایجاد می‌کند که در صورت محدود شدن ظرفیت جاده‌ای یا دریایی، بخشی از جریان کالا به ریل منتقل شود.

ادامه ستون سمت چپ...

خیلی‌ها فکر می‌کنن ترک یعنی «دیگه نکشم / نخورم» اما واقعیت اینه اگه فقط مصرف قطع بشه و بقیه چیزها سر جاش بمونه، ترک واقعی اتفاق نیفتاده ترک یعنی: ذهن از وابستگی، اضطراب و وسوسه آزاد بشه/ بدن دوباره بتونه خودش تعادل بسازه/ خواب، اعصاب، تمرکز و انرژی برگرده احساس پوچی و بی‌قراری جاش رو به آرامش بده قطع مصرف بدون بازسازی جسم و ذهن فقط یه وقفه موقته، نه درمان. ترک واقعی یعنی آدم بعدش بتونه زندگی کنه نه اینکه فقط مصرف نکنه. اگه تو یا کسی که می‌شناسی دنبال ترک واقعی هست نه صرفاً قطع مصرف، راهش فرق می‌کنه

خبر

گلستان؛ کانون دیپلماسی اقتصادی شمال کشور در اکسپو ۲۰۲۶

معاون هماهنگی امور اقتصادی استاندار گلستان گفت: با پیگیری‌های مستمر صورت‌گرفته با سفرا و اتاق‌های مشترک بازرگانی، اقدامات جدی برای حضور هیئت‌های اقتصادی از کشورهای آسیای میانه با هدف ایجاد یک جهش در تجارت خارجی و بهره‌برداری از ظرفیت‌های منطقه‌ای در حال انجام است.

به گزارش بازار کسب و کار، عبدالعلی کیان‌مهر، در جلسه هماهنگی برگزارى نمایشگاه اکسپو ۲۰۲۶ با محوریت کشورهای آسیای میانه با اشاره به رویکرد جدی مدیریت ارشد استان برای ارتقای جایگاه گلستان افزود: با هدف بهره‌برداری حداکثری از حضور مهمانان خارجی، همزمان با ایام نمایشگاه، برگزاری «ماراتن بین‌المللی» در گرگان نیز برنامه‌ریزی شده است تا علاوه بر فرصت‌های تجاری، ظرفیت‌های گردشگری و فرهنگی استان نیز در معرض دید هیئت‌های خارجی قرار گیرد.

کیان‌مهر تصریح کرد: نمایشگاه اکسپو نباید صرفاً یک رویداد نمایشی باشد؛ لذا تمامی مدیران کل و دستگاه‌های اجرایی مکلفند با فعال‌سازی شرکت‌های بزرگ استان و تهیه بسته‌های تحلیلی از میزان واردات و صادرات با کشورهای هدف، زمینه را برای انعقاد قراردادهای تجاری فراهم کنند.

وی در پایان گفت: حضور مدیران ارشد در جلسات تخصصی با اتاق‌های بازرگانی مشترک و تمرکز بر خروجی‌محور بودن جلسات، اولویت اصلی ما در این مسیر است. از تمام فعالان اقتصادی و بخش خصوصی انتظار می‌رود با جدیت در این رویداد بین‌المللی مشارکت کنند تا شاهد دستاوردهای ملموس در توسعه اقتصادی استان باشیم.

پدری که درگیر اعتیاد هستی!!!

خود تو تکیه گاه خانوادتی لطفا با مصرف و ترک نکردن این تکیه گاه رو نابود نکن!!

امروز ما فرزندانی رو داریم میبینیم که پدر خانواده درگیر اعتیاد بودن و مادر و پدر بخاطر این قضیه از هم جدا شدن،و به بچه میمونه خودش و خودش و روحیات بچه گانه ای که از سن کم باید بزاره کنار !!!

این فرزندان براشون روز پدر دردناک ترین روزه دنیاست، چون پدری بالاسرشون نیست که‌بخوان بهش‌تبریک‌بگن!!!!

لطفا با اقدام به ترک کردن فرصت زندگی دوباره هم به خودتون هم به خانوادتون بدین برای تغییر هنوز دیر نیست!!!

فقط یه تصمیم و اراده از شما کافیه که این مسئله برای همیشه رفع شه!!!

سه شنبه ۱۴۰۵/۰۶/۱۷ - سال دوازدهم - شماره ۱۵۴۲

تشدید بر خورد با خودروها و موتور سیکلت های پلاک مخدوش

پلیس گلستان با دارندگان خودروی پلاک مخدوش برخورد جدی می کند.

رئیس پلیس راهور گلستان گفت : برخی از پلاک ها به صورت غیر عمدی مخدوش شدند که از صاحبان این وسایل نقلیه می خواهیم برای اصلاح پلاک اقدام کنند و اگر پلیس با این وسایل نقلیه مواجه شود صاحبان این وسایل نقلیه جریمه می شوند .

قاسم قوام افزود : اگر دستکاری در پلاک وسایل نقلیه عمدی باشد ماشین توقیف و این افراد تا یک سال حبس هم جریمه می شوند.

نظام‌های بهره‌بر داری، حلقه نادیده کشاورزی

شبیم مسعودی

آن‌ها با این نگاه که ساختارشان محصول اجبار حکومت گذشته بوده است، منحل شوند. چهار شرکت باقی‌مانده، به گفته او، شرکت‌هایی بودند که در برابر انحلال مقاومت کردند، به فعالیت خود ادامه دادند و درحال‌حاضر نیز با بهره‌وری و سود بالا مشغول فعالیت هستند.

این تجربه یک درس مهم داشت: حتی اگر یک مدل اقتصادی روی کاغذ موفق باشد، بدون رضایت و مشارکت جامعه محلی پایدار نمی‌ماند.

تعاونی تولید؛ حد فاصل خرده‌مالکی و یکپارچگی
در همین مسیر، تعاونی‌های «تولید» روستایی اهمیت پیدا کردند. قانون تعاونی‌کردن تولید و یکپارچه‌شدن اراضی در سال ۱۳۴۹، اساساً به‌دنبال این بود که کشاورزان بتوانند ضمن حفظ مالکیت، قطعات خود را برای عملیات تولیدی یکپارچه کنند.

این مدل از یک جهت هوشمندانه بود: قرار نبود کشاورز مالکیت زمینش را از دست بدهد؛ قرار بود هزینه‌های تولید و عملیات مشترک شوند.

امروز نیز براساس گفته مدیرکل دفتر نظام‌های بهره‌برداری، حدود ۱۵۸۳ تعاونی تولید در کشور فعال‌اند و نزدیک به ۳۰۰ تعاونی به‌سمت یکجاکشتی رفته‌اند. در یکجاکشتی، کشاورزان همچنان مالک زمین‌های خود هستند، اما عملیات تولید در سطح بزرگ‌تری برنامه‌ریزی می‌شود.

این تفاوت مهم است: یکپارچه‌سازی لزوماً به‌معنای یکسان‌شدن مالکیت نیست. ممکن است ۱۰۰ کشاورز همچنان ۱۰۰ مالک مستقل باشند، اما برای کشت، آبیاری، ماشین‌آلات و بعضی خدمات، مانند یک واحد اقتصادی رفتار کنند.

چرا همه‌جا یک نسخه جواب نمی‌دهد؟
اینجا شاید مهم‌ترین درس تاریخی نظام‌های بهره‌برداری آشکار شود: اندازه زمین به‌تنهایی تعیین‌کننده نیست.

«جلیلوند» تأکید می‌کند که در برخی مناطق، کشاورزان علاقه چندانی به تجمع زمین ندارند؛ چون زمین کوچک آن‌ها به‌دلیل شرایط آب، خاک، اقلیم و امکان چند کشت در سال، همچنان درآمد مناسبی ایجاد می‌کند. در مقابل، در مناطقی که کمبود آب، نیروی انسانی، سرمایه یا مهاجرت روستاییان به مسئله تبدیل شده است، تمایل به تجمع بیشتر است. این مسئله نشان می‌دهد که نظام بهره‌برداری را نمی‌توان با یک نسخه سراسری ساخت.

حتی فناوری نیز بدون شناخت جامعه می‌تواند شکست بخورد. «جلیلوند» از تجربه‌ای می‌گوید که در آن، کمابین به منطقه‌ای برده شد، اما کشاورزان از آن استفاده نکردند، چون برداشت دستی منبع درآمد بخشی از نیروی کار روستا بود.

بنابراین، مسئله فقط این نیست که «چه فناوری‌ای بهتر است؟» سؤال این است که چه فناوری‌ای، در چه جامعه‌ای و با چه مدلی از بهره‌برداری قابل‌اجراست؟

مسئله امروز؛ چگونه بدون گرفتن زمین، مقیاس بسازیم؟

امروز دیگر نمی‌توان نسخه‌ای را که با اجبار اجرا شده است، تکرار کرد. تجربه شرکت‌های سهامی زراعی گذشته نشان داد که حتی یک مدل موفق اقتصادی، اگر از نظر اجتماعی پذیرفته نشده باشد، دوام نمی‌آورد. از سوی دیگر، رهاکردن همه‌چیز به خرده‌مالکی نیز مسئله را حل نمی‌کند.

پس راه سوم چیست؟

شاید پاسخ، تفکیک مالکیت از بهره‌برداری باشد. کشاورز می‌تواند مالک زمین خود باقی بماند، اما برای بخشی از عملیات تولید، عضو یک نظام بزرگ‌تر شود؛ نظامی که بتواند ماشین‌آلات را مدیریت کند، آب را یکپارچه‌تر مصرف کند، نهاده را ارزان‌تر بخرد، محصول را در حجم بیشتری بفروشد و

جدید بود.

بیش از آنکه پایان یک نخستین و گسترده‌ترین شکل، خرده‌مالکی و کشاورزی خانوادگی بود. مزیت این مدل روشن بود: کشاورز مالک زمین خود شد، انگیزه مستقیم برای تولید داشت و استقلال اقتصادی و اجتماعی او افزایش یافت. اما همین مدل در مقیاس کوچک با محدودیت‌هایی روبه‌رو بود. کشاورزی یک فعالیت زنجیره‌ای است و زمین کوچک به‌تنهایی نمی‌تواند همه نیازهای آن را پاسخ دهد. خرید نهاده، استفاده از ماشین‌آلات، مدیریت آب، دسترسی به بازار و فروش محصول، همه به مقیاس نیاز دارند.

در چنین شرایطی، اگر هر کشاورز بخواهد همه این کارها را به‌تنهایی انجام دهد، هزینه بالا می‌رود و قدرت چانه‌زنی پایین می‌آید. این وضعیت باعث شد کشاورزی برای مالکان تازه، غیراقتصادی و چالش‌برانگیز شود و انگیزه فرزندان این کشاورزان برای ادامه کشت‌وکار روی زمین پدری کاهش یابد.

پس راه‌حل بعدی از دل یک ایده ساده بیرون آمد: مالکیت می‌تواند فردی بماند، اما بعضی از فعالیت‌ها باید جععی شوند.

تعاونی؛ بازگرداندن «با هم بودن» به روستا
تعاونی‌های روستایی یکی از پاسخ‌های اولیه به این مسئله بودند. تعاونی قرار نبود زمین را از کشاورز بگیرد؛ قرار بود بخشی از خدماتی را که یک کشاورز کوچک به‌تنهایی نمی‌تواند با صرفه اقتصادی انجام دهد، جمعی کند.

تأمین نهاده، خدمات، ماشین‌آلات و برخی امور مربوط به تولید و فروش، در این ساختار می‌توانست با تجمع تقاضای کشاورزان، ارزان‌تر و مؤثرتر انجام شود.

اما تعاونی‌های روستایی نیز با محدودیت‌هایی مواجه شدند. گسترش سریع آن‌ها الزاماً به‌معنای ایجاد سازمان‌های اقتصادی قدرتمند نبود. برخی تعاونی‌ها کوچک بودند و وابستگی قابل‌توجهی به ساختار دولتی داشتند. همین مسئله توان آن‌ها را برای تبدیل‌شدن به یک بنگاه اقتصادی مستقل محدود می‌کرد.

از اینجا، سیاست‌گذار به‌سمت مدل‌های دیگری رفت که قرار بود علاوه بر خدمات، خود عملیات تولید را نیز یکپارچه کنند.

شرکت سهامی زراعی؛ مالکیت برای مردم، مدیریت برای یک واحد
در سال ۱۳۴۶، شرکت‌های سهامی زراعی وارد صحنه شدند. ایده اصلی این بود که زمین‌های کشاورزان در یک مجموعه بزرگ‌تر قرار گیرد و تولید از حالت قطعات پراکنده به یک واحد مدیریتی و اقتصادی بزرگ‌تر منتقل شود؛ در عین حال، کشاورزان سهام‌دار شرکت باقی بمانند.

این مدل قرار بود تناقض میان «مالکیت کشاورز» و «مقیاس اقتصادی تولید» را حل کند.

به‌جای اینکه هر کشاورز دو یا سه هکتار زمین خود را جداگانه شخم بزند، آبیاری کند، محصولش را برداشت کند و برای فروش آن مذاکره کند، زمین‌ها در قالب یک واحد بزرگ‌تر مدیریت می‌شدند. کشاورز نیز متناسب با زمین خود سهم دریافت می‌کرد و در صورت تمایل، برای شرکت کار می‌کرد.

در این قالب، کشاورز امکان فروش زمین خود را نداشت و زمین نیز به ارث نمی‌رسید؛ بلکه می‌توانست سهام خود را به فروش بگذارد یا آن را در قالب ارث تقسیم کند. این الگو، روشی بسیار کارآمد برای ممانعت از خردشدن اراضی بود.

در اینجا برای نخستین‌بار تلاش شد مسئله بهره‌وری، مکانیزاسیون و مدیریت یکپارچه درمقیاس وسیع‌تر حل شود.

نتیجه نیز در همه موارد منفی نبود. پیش از انقلاب، ده‌ها شرکت سهامی زراعی ایجاد شد و در برخی از آن‌ها یکپارچه‌سازی زمین، مدیریت آب، مکانیزاسیون و افزایش بهره‌وری تجربه شد. «جلیلوند» نیز چهار شرکت باقی‌مانده از آن دوره را نمونه‌هایی می‌داند که توانسته‌اند در طول دهه‌ها به فعالیت ادامه دهند و حتی زنجیره‌ای از تولید، دامپروری، صنایع تبدیلی و فرآوری را در خود ایجاد کنند.

اما این مدل یک مشکل بزرگ داشت: مشارکت واقعی کشاورزان. بخشی از شرکت‌های سهامی زراعی با دخالت و فشار دولت شکل گرفته بودند. کشاورزانی که در نتیجه اصلاحات ارضی صاحب زمین شده بودند، تمایلی به واگذاری مدیریت آن نداشتند. همین سابقه باعث شد پس از انقلاب، بسیاری از

«اصلاحات ارضی»، کشاورزان را مالک زمین کرد، اما پراکندگی اراضی و ضعف مدیریت، تولید را پرهزینه ساخت اکنون حفظ مالکیت فردی و تجمع بهره‌برداری، راهی برای افزایش بهره‌وری و تقویت امنیت غذایی است

بازار کسب و کار- سرویس اقتصادی: اصلاحات ارضی، کشاورز ایرانی را از رعیت به مالک تبدیل کرد، اما یک مسئله حل‌نشده باقی ماند: چگونه می‌توان در زمین‌های کوچک و پراکنده، تولیدی اقتصادی داشت؟ شش دهه بعد، پاسخ این پرسش هنوز میان تداوم خرده‌مالکی و الگوهایی چون تعاونی‌ها، شرکت‌های سهامی زراعی و کشت‌وصنعت‌ها جست‌وجو می‌شود. اگر اقتصاد روستا را فقط با میزان درآمد و قدرت خرید خانوار روستایی بسنجیم، بخشی از واقعیت را ندیده‌ایم. روستا تنها محل زندگی چند خانوار نیست و زمین نیز فقط یک سرمایه نیست؛ کارخانه‌ای است که باید برای کشور غذا تولید کند. ممکن است درآمد یک خانوار روستایی از مسیرهای غیرمرتبط با کشاورزی افزایش پیدا کند، اما اگر ساختار بهره‌برداری از زمین، آب، سرمایه، نیروی انسانی و فناوری به شکلی باشد که تولید را کم‌رمق و پرهزینه کند، مسئله دیگر فقط معیشت خانوار نیست. پای امنیت غذایی یک کشور به میان می‌آید. شاید به همین دلیل است که برای فهم بخشی از مشکلات امروز کشاورزی «ایران»، باید به بیش از شش دهه قبل برگشت؛ به روزهایی که اصلاحات ارضی، ساختار مالکیت زمین را دگرگون کرد و یکی از بزرگ‌ترین تغییرات اجتماعی تاریخ معاصر «ایران» را در روستاها رقم زد.

وقتی رعیت مالک شد
در آغاز دهه ۱۳۴۰، بخش بزرگی از روستاهای «ایران» همچنان بر مناسبات ارباب-رعیتی استوار بود. منابع تاریخی از ساختاری سخن می‌گویند که در آن، بخش بزرگی از روستاییان یا زارعان سهم‌بر و مستأجر بودند یا اساساً مالکیتی بر زمین نداشتند. در مقابل، بخش قابل‌توجهی از زمین در اختیار مالکان بزرگ قرار داشت.

اصلاحات ارضی در چنین شرایطی آغاز شد. در مراحل مختلف، زمین‌های مالکان بزرگ خریداری یا مشمول مقررات اصلاحات قرار گرفت و میان زارعان توزیع شد. برآوردهای پژوهشی، دامنه این انتقال را حدود ۶ تا ۷ میلیون هکتار و شمار بهره‌مندان را نزدیک به دو میلیون زارع برآورد کرده‌اند؛ هرچند درباره میزان دقیق زمین و تعداد بهره‌مندان، در منابع مختلف اختلاف وجود دارد.

از این منظر، اصلاحات ارضی را نمی‌توان اتفاقی کوچک یا صرفاً اداری دانست. مناسباتی که در آن کشاورز عمدتاً نیروی کار روی زمین دیگری بود، جای خود را به مالکیت دهقانی و خرده‌مالکی داد.

اما مالک‌شدن کشاورز پایان مسئله نبود. در واقع، اصلاحات ارضی یک سؤال تازه را پیش روی سیاست‌گذار گذاشت: حالا که زمین به کشاورز رسیده، این زمین قرار است چگونه و با چه مقیاسی تولید کند؟

این پرسش مهم بود، چون مالکیت زمین و بهره‌برداری اقتصادی از زمین یک چیز نیستند. در مرحله نخست اصلاحات ارضی، ساختار سازمانی بهره‌برداری از زمین تا حد زیادی دست‌نخورده باقی ماند. با گذشت زمان نیز تعداد زیادی از کشاورزان در واحدهای کوچک قرار گرفتند؛ واحدهایی که در بسیاری از موارد، سرمایه کافی، دسترسی مناسب به نهاده، قدرت چانه‌زنی، امکان مکانیزاسیون و مدیریت حرفه‌ای نداشتند. این کشاورزان که سال‌ها روی زمین‌های اربابی کار می‌کردند، با روش‌های مدیریت، تأمین نهاده ارزان یا ارتباط مؤثر با بازار برای فروش محصول خود به قیمت مناسب نیز بیگانه بودند.

در واقع، اصلاحات ارضی مسئله «چه کسی مالک زمین است؟» را تا حد زیادی تغییر داد، اما مسئله «چه کسی و با چه سازمانی زمین را اقتصادی اداره کند؟» همچنان باقی ماند.

از ارباب به خرده‌مالک
اینجا همان نقطه‌ای است که مفهوم «نظام بهره‌برداری» اهمیت پیدا می‌کند. «سیامک جلیلوند»، مدیرکل دفتر نظام‌های بهره‌برداری وزارت جهاد کشاورزی، نظام بهره‌برداری را رابطه‌ای میان «منابع تولید» و «عوامل تولید» می‌داند؛ یعنی اینکه آب، خاک و زمین چگونه با نیروی انسانی، سرمایه، ماشین‌آلات و نهاده کنار هم قرار بگیرند تا بیشترین بهره‌وری حاصل شود. او تأکید دارد که نظام بهره‌برداری صرفاً یک ساختار اقتصادی نیست، بلکه یک سازمان اقتصادی و اجتماعی است و بدون شناخت جامعه، فرهنگ و شرایط محلی نمی‌توان برای آن نسخه واحدی پیچید. اگر این تعریف را مبنا قرار دهیم، اصلاحات ارضی نظام بهره‌برداری باشد، آغاز دوره‌ای از جست‌وجو برای یافتن نظامی

در چنین مدلی، تعاونی تولید می‌تواند حلقه نخست باشد و در مراحل پیشرفته‌تر، در صورت رضایت کشاورزان، به‌سمت شرکت‌های سهامی زراعی حرکت کند.

«جلیلوند» نیز از همین مسیر سخن می‌گوید: تعاونی‌های مستعد می‌توانند با حفظ مالکیت کشاورزان، به‌سمت یکپارچه‌سازی بیشتر حرکت کنند و در مناطقی که شرایط اجتماعی و اقتصادی آن را می‌پذیرد، شکل‌های بزرگ‌تر و متمرکزتر بهره‌برداری ایجاد شود.

اما یک حلقه دیگر نیز وجود دارد که کمتر به آن توجه شده است: بازار.

کشاورز ممکن است در تولید متخصص باشد، اما الزاماً تاجر نیست. یک کشاورز نمی‌تواند هم‌زمان متخصص آب و خاک، ماشین‌آلات، تولید، تجارت، صادرات و بازاریابی باشد.

از همین رو، شبکه تعاونی‌ها و اتحادیه‌ها می‌تواند در دو سوی تولید نقش بازی کند: پیش از تولید، برای تأمین نهاده و پس از تولید، برای فروش، فرآوری و بازاریارسانی. این همان شبکه‌ای است که می‌تواند قدرت چانه‌زنی کشاورزان خرد را بالا ببرد و فاصله میان مزرعه و بازار را کاهش دهد.

مسئله فقط درآمد روستایی نیست

در نهایت، شاید مهم‌ترین خطای سیاست‌گذاری این باشد که اقتصاد روستا را صرفاً با «درآمد خانوار» تعریف کنیم. درآمد مهم است؛ اما کافی نیست.

زمین کشاورزی بخشی از زیرساخت تولید غذای کشور است. اگر زمین، آب، نیروی انسانی و سرمایه در ساختاری قرار بگیرند که هزینه تولید را بالا ببرد و بهره‌وری را پایین بیاورد، پیامد آن فقط کاهش سود کشاورز نیست. کاهش تولید داخلی، وابستگی بیشتر به واردات، افزایش آسیب‌پذیری در برابر بحران‌های خارجی و فشار بر امنیت غذایی، بخشی از پیامدهای آن است.

از این منظر، نظام بهره‌برداری یک موضوع حاشیه‌ای در وزارت جهاد کشاورزی نیست. نظام بهره‌برداری همان سازوکاری است که تعیین می‌کند منابع محدود کشور – زمین، آب، سرمایه و نیروی انسانی – چگونه به غذا تبدیل شوند.

تجربه شصت‌ساله «ایران» نشان داده است که نه مالکیت بزرگ به‌تنهایی پاسخ‌گوست، نه خرده‌مالکی بدون شبکه، نه تعاونی بدون مدیریت و نه فناوری بدون شناخت جامعه.

مسئله اصلی شاید این نباشد که زمین را از چه کسی بگیریم و به چه کسی بدهیم. مسئله این است که چگونه می‌توان مالکیت کشاورز را حفظ کرد و در عین حال، مقیاس اقتصادی، مدیریت حرفه‌ای، فناوری، بازار و زنجیره ارزش را به زمین بازگرداند.

اصلاحات ارضی، کشاورز را مالک کرد. مسئله امروز این است که مالک را صاحب یک بنگاه اقتصادی کارآمد کنیم؛ به‌گونه‌ای که انگیزه تولید حفظ شود و کشاورزی روستایی جایگاه از دست‌رفته خود را بازیابد. / پیام ما

تا حالا شده با دیدن زندگی بعضی بلاگرها، احساس کنی زندگی خودت معمولی یا حتی کم رنگه؟ بلاگرها معمولاً بخش هایی از زندگی را به نمایش می‌گذارند که جذاب تر، زیباتر و هیجان‌انگیزتر است؛ از خانه و لباس گرفته تا سفر، تفریح، غذا، ظاهر و روابط. اما چیزی که در صفحه می‌بینیم، لزوماً تمام واقعیت زندگی آنها نیست. مشکل از جایی شروع می‌شود که ویترین زندگی بلاگری را با واقعیت زندگی خودمان مقایسه می‌کنیم. ممکن است پشت یک عکس زیبا، ساعت‌ها تلاش، تبلیغات، فیلتر، انتخاب دقیق تصویر یا حتی مشکلاتی وجود داشته باشد که هیچ‌وقت دیده نمی‌شوند. این مقایسه مداوم می‌تواند باعث احساس ناکافی بودن، نارضایتی از زندگی، کاهش اعتماد به نفس و افزایش توقعات غیرواقعی شود؛ به ویژه در نوجوانان و جوانانی که هنوز در حال شکل دادن به هویت و تصویر ذهنی خودشان هستند. پس هر بار که یک زندگی به ظاهر بی‌نقص را در فضای مجازی می‌بینیم، یادمان باشد: آنچه می‌بینیم، یک قاب انتخاب‌شده است؛ نه تمام واقعیت.

معاون وزیر نفت در امور پالایش و پخش:

طرح شناسه‌دار کردن کارت آزاد جایگاه‌های سوخت در مهرماه اجرایی می شود

سوخت ناوگان دولتی ۱۰ هزار تومان خواهد بود، گفت: دولت چهاردهم به این نتیجه رسید که باید در گام نخست بر سیاست‌های غیرقیمتی اتکا کند که در این باره اقدامات متعددی از جمله بهینه‌سازی سهمیه‌ها انجام شد.

وی افزود: اسقاط ناوگان فرسوده دولتی در دستور کار قرار گرفته است و برقی‌سازی خودروها و یک روز بدون خودرو در دستگاه‌ها تکلیف خواهد شد.

عظیمی فر با بیان اینکه در سه سال اخیر با ثبت رکوردی جدید، قریب به ۷۰۰ هزار ناوگان فرسوده اسقاط شد، خاطر نشان کرد: در زمینه ساماندهی کارت آزاد جایگاه‌ها که معادل ۳۵ درصد مصرف جایگاه‌ها را به خود اختصاص می‌دهد و اغلب عامل انحراف مصرف است، دو طرح منطقه‌ای و یک طرح در ابعاد ملی در حال اجراست. به گفته عظیمی فر، حذف کارت اضطراری جایگاه‌ها در استان‌های مرزی موجب کاهش ۱۵ درصدی مصرف بنزین شده است.

وی با تأکید بر اینکه سیاست دولت در حوزه راهکارهای قیمتی، به کارگیری راهکارهای تدریجی و پرهیز از شوک درمانی است، گفت: سهمیه نرخ اول و دوم خودروها هیچ تغییری نیافت و ۸۵ درصد آحاد جامعه از تغییر نرخ سوم متاثر نخواهند شد.

معاون وزیر نفت افزود: ارقام بالایی از منابع کشور صرف واردات می‌شود که با افزایش قیمت جهانی، منابع ارزی بیشتری نیاز خواهد داشت.

وی با یادآوری اینکه در ایام جنگ تحمیلی اخیر هدف دشمن ایجاد اختلال در توزیع سوخت و توقف توزیع سوخت در نوار شمالی کشور بود که با تغییر آرایش ناوگان به هدف خود نرسید، گفت: به مردم اطمینان می‌دهم که دولت در مقابل دشمن ایستاده است.

عظیمی فر یادآور شد: ۱۶۰ هزار نفر در زنجیره تولید تا توزیع صنعت نفت فعال هستند تا اجازه ندهند جریان سوخت متوقف شود.

وی با بیان اینکه سقف سوختگیری کارت اضطراری جایگاه‌ها با هدف کنترل شیب مصرف و مدیریت لجستیک اجرایی شده است، افزود: طرح شناسه‌دار کردن کارت آزاد جایگاه‌ها، اختیار کارت آزاد جایگاه‌ها را با اتصال به کارت بانکی، در اختیار مردم قرار می‌دهد؛ امیدواریم در مهر ماه این طرح به صورت پایلوت در یکی از استان‌ها اجرایی شود.

به گفته عظیمی فر در دو سال اخیر ۴ طرح کیفی‌سازی به ارزش ۹۰۰ میلیون دلار به بهره‌برداری رسیده که هدف از آن ارتقای کیفی بنزین و نفت‌گاز است.

وی در پایان گفت: طرح سی‌سی‌آر پالایشگاه تهران در سال جاری با هدف تبدیل بنزین این پالایشگاه به یورو ۵ به بهره‌برداری می‌رسد.

وی با اشاره به دهکده گردشگری هزارپیچ افزود: این پروژه می‌تواند در ایجاد درآمد پایدار، اشتغال، توسعه گردشگری و افزایش ماندگاری مسافران نقش مهمی داشته باشد و انتظار می‌رود مدیریت شهری تمرکز بیشتری برای تکمیل آن داشته باشد.

نایب‌رئیس شورای شهر گرگان همچنین بر تعیین تکلیف فضای سبز، بخش‌های سرمایه‌گذاری و سوله سروشیده این مجموعه تأکید کرد و گفت: اگر سرمایه‌گذار فعلی امکان اجرای تعهدات را ندارد، باید فرآیند انتخاب سرمایه‌گذار بعدی هرچه سریع‌تر دنبال شود. بصیرنیا خاطرنشان کرد: انتظار مردم این است که دهکده گردشگری هزارپیچ در دوره مدیریت فعلی به نتیجه برسد و به یکی از پروژه‌های ماندگار و اثرگذار گرگان تبدیل شود.

مدیرعامل شرکت پالایش و پخش فرآورده های نفتی گفت: طرح شناسه‌دار کردن کارت آزاد جایگاه‌ها که اختیار کارت آزاد جایگاه‌ها را با اتصال به کارت بانکی، در اختیار مردم قرار می‌دهد، در مهر ماه امسال به صورت آزمایشی در یکی از استان ها اجرا می شود.

به گزارش بازار کسب و کار، محمدصادق عظیمی‌فر در توضیح تصمیم جدید بنزینی دولت که نرخ بنزین کارت جایگاه‌های سوخت را به لیتری ۱۰ هزار تومان افزایش داد، اظهار داشت: روند مصرف بنزین در سال‌های اخیر صعودی و نزدیک به ۶ درصد بوده است.

وی با یادآوری اینکه پس از راه اندازی پالایشگاه ستاره خلیج‌فارس، پالایشگاه جدیدی به صنعت پالایش اضافه نشده است، اما میزان رشد تولید بنزین با افزایش خوراک پالایشگاه‌ها حدود ۵ درصد رشد داشته است، افزود: از سال ۱۴۰۰ واردکننده بنزین شدیم و منابع ارزی کشور به سمت واردات جاری شد.

معاون وزیر نفت ادامه داد: به صورت میانگین در ۵ ماه نخست امسال روزانه ۱۳۲ میلیون بنزین مصرف و ۱۲۲ میلیون لیتر بنزین تولید شده که حاکی از فاصله ۱۰ میلیون لیتری تولید و مصرف روزانه بنزین کشور است.

معاون وزیر نفت در امور پالایش و پخش تأکید کرد: مجموعه عواملی در حکمرانی انرژی کشور از سالیان گذشته منجر به شرایط ناترازی امروز شده است که می‌توان به تثبیت قیمت، عدم جذابیت اقتصادی سی ان‌جی، حجم بالای ناوگان فرسوده و استاندارد پایین تولید خودرو در کشور اشاره کرد.

عظیمی فر افزود: با افزایش بهره‌وری پالایشگاه‌های موجود و تغییرات عملیاتی، بالاترین حد تولید بنزین را در کشور داریم.

وی با بیان اینکه تبدیل خودروهای دوگانه سوز در دولت چهاردهم ۶۴ درصد افزایش یافته است، اظهار داشت: از ابتدای دولت طرح‌های پالایشی اولویت‌بندی شد و دو پالایشگاه جدید در سال جاری با مجموع ظرفیت ۱۸۰ بشکه به منظور تولید روزانه ۱۲ میلیون لیتر بنزین و ۵ میلیون لیتر نفت‌گاز به بهره‌برداری می‌رسد.

وی افزود: سالیانه یک تا یک و نیم میلیون خودرو وارد چرخه حمل و نقل می‌شود، اما به تناسب آن خودروی فرسوده از ناوگان خارج نمی‌شود.

به گفته عظیمی فر، با اقدامات مختلف صورت گرفته برای مدیریت مصرف سوخت،واردات گازوئیل در این دولت متوقف و تخصیص سهمیه‌ها در دولت چهاردهم شفاف‌تر و عادلانه‌تر شد.

معاون‌وزیر نفت در امور پالایش و پخش با یادآوری اینکه نرخ

بصیرنیا:

دهکده گردشگری هزارپیچ نیازمند تمرکز

بیشتر مدیریت شهری است

نایب‌رئیس شورای اسلامی شهر گرگان با تأکید بر ضرورت وحدت و همدلی اعضای شورا گفت: اختلاف‌نظرها طبیعی است، اما باید با خویشتن‌داری، منافع مردم را در اولویت قرار دهیم.

علی‌اکبر بصیرنیا در سیمد و هشتاد و یکمین جلسه شورای اسلامی شهر گرگان با قدرانی از اقدامات مدیریت شهری اظهار کرد: در یک سال گذشته پروژه‌های خوبی در سطح شهر اجرا شده که موجب امیدآفرینی شده است.

خبر

مدیرکل میراث‌فرهنگی عنوان کرد؛

توسعه صنایع دستی استان با تزریق ۱۵۰ میلیارد تومان تسهیلات

مدیرکل میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی گلستان از پرداخت هزار و ۵۰۰ میلیارد ریال تسهیلات حمایتی به ۸۷۰ طرح صنایع‌دستی و هنرهای سنتی استان با هدف تقویت تولید و اشتغال خبر داد.

به گزارش سرویس فرهنگی بازار کسب و کار، ریدون فعالی با اشاره به سیاست‌های حمایتی اداره‌کل میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی گلستان اظهار کرد: حمایت از هنرمندان و صنعتگران صنایع‌دستی و ایجاد بستر مناسب برای توسعه فعالیت‌های تولیدی، حفظ اشتغال موجود و تقویت کارگاه‌های این حوزه، از اولویت‌های استان است.

وی افزود: در همین راستا، مجموعاً هزار و ۵۰۰ میلیارد ریال تسهیلات از محل منابع اعتباری جزء (۲) تبصره (۱۵) قانون بودجه سال مالی ۱۴۰۴ و تبصره (۲) قانون بودجه سال مالی ۱۴۰۳ به ۸۷۰ طرح صنایع‌دستی و هنرهای سنتی در استان پرداخت شده است.

مدیرکل میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی گلستان درباره شرایط این تسهیلات گفت: تسهیلات جزء (۲) تبصره (۱۵) با نرخ سود چهار درصد و بازپرداخت ۶۰ ماهه در اختیار متقاضیان واجد شرایط قرار گرفته و تسهیلات تبصره (۲) قانون بودجه سال مالی ۱۴۰۳ نیز با نرخ ۱۵.۵ درصد و دوره بازپرداخت ۳۶ ماهه پرداخت شده است.

فعالی با اشاره به جایگاه صنایع‌دستی در اقتصاد خانوارها اظهار کرد: صنایع‌دستی در بسیاری از مناطق استان، به‌ویژه روستاها و مناطق کمرخوردار، زمینه اشتغال و درآمدزایی خانواده‌ها را فراهم کرده است.

وی ادامه داد: بخش قابل توجهی از فعالان این حوزه در قالب کارگاه‌های کوچک، مشاغل خانگی و فعالیت‌های فردی مشغول تولید هستند و تأمین منابع مالی مورد نیاز می‌تواند به خرید مواد اولیه، تجهیز کارگاه‌ها، افزایش ظرفیت تولید و استمرار فعالیت هنرمندان کمک کند.

مدیرکل میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی گلستان بیان کرد: پرداخت این تسهیلات تنها به تأمین نقدینگی محدود نمی‌شود، بلکه می‌تواند در حفظ و تثبیت اشتغال موجود، توسعه فعالیت کارگاه‌ها، افزایش تولید و ایجاد فرصت‌های جدید درآمدی برای فعالان صنایع‌دستی مؤثر باشد.

فعالی با تأکید بر ظرفیت‌های گسترده گلستان در حوزه صنایع‌دستی افزود: تنوع رشته‌های صنایع‌دستی و حضور هنرمندان و صنعتگران توانمند در شهرها و روستاهای استان، ظرفیت مناسبی برای توسعه این بخش ایجاد کرده است.

وی گفت: با توجه به این ظرفیت، پیگیری برای جذب حداکثری منابع حمایتی و هدایت تسهیلات به سمت طرح‌هایی که از توجیه اقتصادی و ظرفیت اشتغال‌زایی بیشتری برخوردارند، با جدیت ادامه خواهد داشت.

مدیرکل میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی گلستان تقویت زنجیره تولید و فروش را یکی از الزامات توسعه صنایع‌دستی دانست و خاطرنشان کرد: پشتیبانی از هنرمندان، تقویت کارگاه‌ها و استفاده هدفمند از ظرفیت‌های تسهیلاتی می‌تواند به پایداری فعالیت‌های صنایع‌دستی و افزایش سهم این حوزه در اقتصاد و اشتغال استان کمک کند.

قشقاوی از تصویب ماده ۹ طرح تأمین امنیت و پیشرفت تنگه هرمز خبر داد؛

ممنوعیت عبور تحریم‌کنندگان ایران از تنگه هرمز تصویب شد

سخنگوی کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس شورای اسلامی از تصویب ماده ۹ طرح «اقدام راهبردی تأمین امنیت و پیشرفت تنگه هرمز» خبر داد؛ ماده‌ای که بر اساس آن، کشورها و اشخاص حقیقی و حقوقی اعمال‌کننده تحریم یکجانبه یا اقدامات خصمانه علیه جمهوری اسلامی ایران، از عبور از تنگه هرمز منع خواهند شد.

به گزارش خبرنگار بازار کسب و کار؛ حسن قشقاوی در تشریح نشست کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس شورای اسلامی اظهار کرد: در این نشست، ادامه بررسی طرح اقدام راهبردی تأمین امنیت و پیشرفت تنگه هرمز با حضور اعضای کمیسیون و نمایندگان برخی دستگاه‌ها در دستور کار قرار گرفت و در جریان بررسی طرح، ماده ۹ آن به تصویب اعضای کمیسیون رسید.

وی افزود: مطابق ماده ۹، هر کشور یا شخص حقیقی و حقوقی که علیه جمهوری اسلامی ایران تحریم یکجانبه اعمال کند یا اقدام خصمانه‌ای انجام دهد، مشمول ممنوعیت عبور از تنگه هرمز خواهد بود.

سخنگوی کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس با اشاره به دامنه این ممنوعیت گفت: بر اساس این ماده، عبور شناورها یا محموله‌های مرتبط با کشورها و اشخاص مشمول این مصوبه از تنگه هرمز ممنوع خواهد بود.

قشقاوی همچنین درباره سازوکار تشخیص مصادیق این ممنوعیت توضیح داد: در متن مصوبه، دو مرجع برای تعیین مصادیق پیش‌بینی شده است که بر اساس آن، ستاد کل نیروهای مسلح مسئول تشخیص اقدام خصمانه و شورای عالی امنیت ملی مسئول تشخیص کشورها یا مؤسسات تحریم‌کننده و مسدودکننده دارایی‌های ایران خواهند بود.

بر اساس این گزارش، مصوبه کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس در این مرحله هنوز به قانون تبدیل نشده است و برای نهایی شدن، باید در صحن علنی مجلس به تصویب نمایندگان برسد و پس از آن نیز مراحل قانونی بررسی و تأیید در شورای نگهبان را طی کند.

در صورت تصویب نهایی و طی مراحل قانونی، مفاد این ماده می‌تواند چارچوب حقوقی مشخصی برای اعمال محدودیت عبور از تنگه هرمز در قبال کشورها و اشخاصی که مطابق سازوکار تعیین‌شده، مشمول تحریم یکجانبه یا اقدام خصمانه علیه جمهوری اسلامی ایران شناخته می‌شوند، ایجاد کند.

هشدار درباره مجموعه

این روزها تبلیغاتی با عنوان FNDK در فضای مجازی با وعده سرمایه‌گذاری و کسب درآمد منتشر می‌شود.

دریافت کد دعوت و جذب زیرمجموعه، وعده سود آسان، نبود اطلاعات شفاف درباره گردانندگان و احتمال محدودیت در برداشت وجه، از جمله مواردی است که باید با دقت مورد توجه قرار گیرد.

اگر سود اعضای قبلی به ورود سرمایه افراد جدید وابسته باشد، این الگو می‌تواند با شگردهای رایج طرح‌های پانزی یا هرمی مطابقت داشته باشد.

توصیه پلیس فتا: قبل از هرگونه سرمایه‌گذاری، هویت گردانندگان و مجوزهای قانونی را بررسی کنید و به سامانه‌های ناشناس وجه واریز نکنید و دیگران را نیز دعوت نکنید.

چرا سرقت خودرو
اتفاق می‌افتد؟

۲ سهل انگاری و بی احتیاطی هنگام ترک خودرو و خاموش نکردن آن.
۴ رها کردن خودرو در معابر بدون رعایت اصول ایمنی.
۶ پارک کردن خودرو در محل های ناامن و تاریک و فاقد دید.

۱ عدم استفاده از تجهیزات ایمنی.
۳ سهل انگاری و بی احتیاطی در نبستن شیشه ها.
۵ سهل انگاری در نگهداری سوئیچ خودرو.

چگونه از سرقت خودرو جلوگیری کنید:

۱ خودروی خود را به لوازم ایمنی مانند کلید قطع کن مخفی، دزدگیر، قفل فرمان یا قفل پدال ضدبرش مجهز کنید.
۲ موقع ترک خودرو از قفل بودن درب ها و بالا بودن شیشه ها مطمئن شوید.
۳ خودرو را در مکان امن و دارای نور کافی پارک کنید.

قالیباف به پیش‌بینی وزیر خزانهداری آمریکا درباره نفت ۴۰ دلاری پاسخ داد؛

قبل از اوج گرفتن، حسابی گرم کن

حمیدرضا محمدپاری

از بزرگ‌ترین صندوق‌های ثروت ملی جهان، اشاره کرد و مدعی شد این کشور در حال فروش ۸۰ میلیارد دلار از اوراق قرضه است.

قالیباف در ادامه با لحنی طنزآمیز خطاب به بسنت نوشت بهتر است نام «Norway» نیز به «Americaway» تغییر کند؛ کنایه‌ای که به مناقشات اخیر دولت آمریکا بر سر تغییر نام برخی مناطق جغرافیایی اشاره دارد.

اظهارات قالیباف در شرایطی مطرح شده که بازار اوراق خزانهداری آمریکا طی هفته‌های اخیر با افزایش بازدهی و نگرانی سرمایه‌گذاران درباره سطح بدهی دولت آمریکا مواجه بوده است. گزارش‌های اخیر نیز حکایت از عبور بدهی عمومی آمریکا از ۴۰ تریلیون دلار و افزایش نگرانی‌ها درباره هزینه تأمین مالی این بدهی دارد.

اشاره به وضعیت نیروی نظامی آمریکا

رئیس مجلس همچنین در بخش دیگری از پیام خود، به کاهش نرخ جذب نیرو در وزارت جنگ آمریکا اشاره کرد و آن را نشانه‌ای از مواجهه این کشور با مشکل کمبود نیروی انسانی دانست.

قالیباف با لحنی کنایه‌آمیز پیشنهاد کرد دولت آمریکا از طرحی که به گفته او برای جذب جوانان آمریکایی در ازای بخشش بدهی‌های آنان مطرح شده، استفاده کند.

اختلاف مسیر خزانهداری و فدرال رزرو

رئیس هیأت مذاکره‌کننده ایران در بخش پایانی پیام خود به سیاست پولی آمریکا پرداخت و گفت اعضای کمیته سیاست پولی فدرال رزرو درباره مسیر آینده تورم و احتمال افزایش نرخ بهره هشدار داده‌اند؛ موضوعی که به اعتقاد او با برخی جهت‌گیری‌های مورد نظر وزارت خزانهداری آمریکا در تعارض قرار دارد.

این بخش از اظهارات قالیباف در حالی مطرح شده که

رئیس هیأت مذاکره‌کننده جمهوری اسلامی ایران در واکنش به اظهارات وزیر خزانهداری آمریکا درباره احتمال سقوط قیمت نفت به ۴۰ دلار و اوج‌گیری اقتصاد آمریکا، با انتشار مطلبی کنایه‌آمیز، مجموعه‌ای از چالش‌های اقتصادی و مالی پیش روی دولت آمریکا را یادآوری کرد.

به گزارش خبرنگار سیاسی بازار کسب و کار، اسکات بسنت، وزیر خزانهداری آمریکا، در گفت‌وگویی با لارا لومر درباره انتخابات میان‌دوره‌ای آمریکا گفته بود قیمت نفت می‌تواند تا زمان برگزاری این انتخابات به ۴۰ دلار در هر بشکه کاهش یابد و اقتصاد آمریکا نیز در مسیر «تیک‌آف» و رشد قرار گرفته است.

محمدباقر قالیباف در واکنش به این اظهارات، با انتشار تصویری طنزآمیز در صفحه شخصی خود در شبکه اجتماعی ایکس، بسنت را خطاب قرار داد و نوشت: «آماده پریدن شو؛ باید قبل تیک‌آف کردن با این چند مورد حسابی خودت رو گرم کنی.»

هشدار درباره افزایش هزینه انرژی در آمریکا

رئیس هیأت مذاکره‌کننده ایران در نخستین محور، به افزایش قیمت گازوئیل در آمریکا اشاره کرد و نوشت نرخ این سوخت به «بالاترین نرخ تاریخ» رسیده است و وزیر خزانهداری آمریکا باید برای این وضعیت چاره‌ای ببیند.

قالیباف همچنین به تحولات بازار اوراق قرضه آمریکا پرداخت و با اشاره به ژاپن، یکی از بزرگ‌ترین دارندگان اوراق خزانهداری آمریکا، فروش حجم بالایی این اوراق از سوی این کشور را مورد توجه قرار داد و آن را عاملی دانست که می‌تواند برای دلار آمریکا پیامدهایی به‌همراه داشته باشد.

کنایه قالیباف به فروش اوراق آمریکا از سوی نروژ

وی در ادامه به صندوق ثروت ملی نروژ، به‌عنوان یکی

سیاست موسوم به «Economic D-Day» یاد کرده است. قالیباف در پایان پیام خود با اشاره به مجموعه این تحولات، اظهارات بسنت را به چالش کشید و نوشت: «عجب وضعی!»

این پاسخ در شرایطی منتشر شده که پیش‌بینی قیمت نفت و وضعیت اقتصاد آمریکا به یکی از محورهای مهم مباحث انتخاباتی و اقتصادی این کشور تبدیل شده است؛ به‌ویژه آنکه افزایش قیمت انرژی، نرخ تورم و هزینه زندگی می‌تواند بر فضای سیاسی آمریکا در آستانه انتخابات میان‌دوره‌ای اثرگذار باشد.

مقام‌های فدرال رزرو در هفته‌های اخیر نسبت به تداوم فشارهای تورمی هشدار داده‌اند و بازار نیز احتمال افزایش نرخ بهره را مورد توجه قرار داده است.

جنگ اقتصادی در کنار فشارهای سیاسی

اظهارات اخیر وزیر خزانهداری آمریکا درباره نفت و اقتصاد این کشور در شرایطی مطرح شده که واشنگتن همزمان فشارهای اقتصادی و تحریمی علیه ایران را تشدید کرده است. فایننشال تایمز نیز در گزارشی درباره راهبرد جدید فشار اقتصادی آمریکا علیه ایران، از آن به‌عنوان بخشی از

یک لیتر صرفه‌جویی از مردم؛

یک تصمیم بزرگ از دولت

نیز با اصلاح صنعت خودرو، نوسازی ناوگان، توسعه حمل‌ونقل عمومی و برقی‌سازی خودروهای پرمصرف، سهم خود را در این مسیر ایفا خواهد کرد؟

در شرایط جنگی، صرفه‌جویی یک مسئولیت عمومی است؛ اما مدیریت مصرف تنها با توصیه به مردم محقق نمی‌شود. اگر قرار است هر ایرانی یک لیتر صرفه‌جویی کند، انتظار منطقی این است که سیاست‌گذاری نیز به اندازه همان یک لیتر، بلکه بسیار بیشتر، برای کاهش مصرف ساختاری سوخت اقدام کند.

همین منطق درباره خودروها نیز صادق است؛ اگر دولت بتواند مصرف هر خودرو را تنها چند لیتر در هر ۱۰۰ کیلومتر کاهش دهد و این کاهش را در مقیاس میلیون‌ها خودرو محاسبه کنیم، نتیجه می‌تواند بسیار بزرگ‌تر از مجموع صرفه‌جویی‌های فردی باشد.

در نهایت، مردم حق دارند از دولت بپرسند که در کنار درخواست برای صرفه‌جویی، برای کاهش ساختاری مصرف بنزین چه برنامه‌ای دارد. آیا قرار است بار مدیریت مصرف عمدتاً بر دوش مصرف‌کننده گذاشته شود یا سیاست‌گذار

است، سیاست‌گذاری نباید صرفاً به توصیه‌های عمومی برای کاهش مصرف محدود شود. دولت می‌تواند در کنار فرهنگ‌سازی و درخواست از مردم، برنامه‌ای جدی برای کاهش مصرف سوخت از مسیر اصلاح فناوری خودروها، نوسازی ناوگان فرسوده، توسعه خودروهای برقی و تبدیل خودروهای پرمصرف به سامانه‌های کم‌مصرف‌تر دنبال کند.

تجربه سال‌های گذشته در استفاده از سوخت گاز نیز نشان داد که تغییر فناوری خودرو و تنوع‌بخشی به سبد سوخت می‌تواند بخشی از فشار وارد بر مصرف بنزین را کاهش دهد. اکنون نیز می‌توان این تجربه را با فناوری‌های جدیدتر تکمیل کرد و به سمت برقی‌سازی بخشی از ناوگان، به‌خصوص خودروهای پرمصرف و ناوگان عمومی، حرکت کرد.

البته برقی‌سازی گسترده بدون فراهم شدن زیرساخت‌های لازم، از شبکه برق و ایستگاه‌های شارژ گرفته تا تأمین قطعات و خدمات پس از فروش، امکان‌پذیر نیست. بنابراین مسئله فقط خرید یا تولید خودروی برقی نیست؛ بلکه یک سیاست صنعتی، انرژی و حمل‌ونقل چندلایه باید پشت این تغییر قرار داشته باشد.

از سوی دیگر، اگر قرار باشد از مردم خواسته شود در شرایط جنگی و محدودیت‌های احتمالی انرژی، یک لیتر بنزین کمتر مصرف کنند، انتظار طبیعی جامعه این است که دولت نیز سهم خود را در این صرفه‌جویی مشخص کند. کاهش مصرف خودروهای پرمصرف، خروج تدریجی خودروهای فرسوده، ارتقای استاندارد مصرف سوخت خودروهای تولید داخل و توسعه حمل‌ونقل عمومی می‌تواند بسیار بیشتر از یک توصیه عمومی برای صرفه‌جویی، بر تراز مصرف بنزین کشور اثر بگذارد.

یک لیتر صرفه‌جویی برای هر شهروند شاید در نگاه نخست رقم بزرگی نباشد، اما وقتی میلیون‌ها نفر آن را انجام دهند، به عدد قابل توجهی تبدیل می‌شود. با این حال،

سکینه جافرنوده/ بازار کسب و کار

در شرایطی که موضوع مدیریت مصرف بنزین و ضرورت صرفه‌جویی در مصرف سوخت بیش از گذشته مورد توجه قرار گرفته است، درخواست از مردم برای کاهش مصرف، اگرچه اقدامی ضروری و قابل دفاع است، اما این پرسش را نیز به وجود می‌آورد که سهم دولت و سیاست‌گذار در کاهش مصرف سوخت خودروها چیست؟

به گزارش بازار کسب و کار در روزهای اخیر، مجری صداوسیما در گفت‌وگو با مردم، موضوع مصرف بنزین را مطرح کرده و شهروندان نیز در برابر دوربین از هموطنان خود خواسته‌اند برای مدیریت شرایط و کمک به کاهش مصرف، دست‌کم یک لیتر در مصرف بنزین صرفه‌جویی کنند؛ مطالبه‌ای که نشان می‌دهد بخش قابل توجهی از جامعه ضرورت مدیریت مصرف سوخت را در شرایط کنونی درک کرده است.

با این حال، صرفه‌جویی خانوارها و رانندگان تنها یک سوی ماجراست. پرسش مهم‌تر این است که آیا می‌توان از مردم خواست مصرف بنزین خود را کاهش دهند، اما همزمان بخش قابل توجهی از خودروهای موجود در کشور با فناوری‌های قدیمی، مصرف سوخت بالا و عمر طولانی همچنان در چرخه حمل‌ونقل تردد داشته باشند؟

بخشی از خودروهای موجود در کشور عمری بیش از ۱۰ سال دارند و طبیعی است که خودروهای قدیمی‌تر، به‌ویژه در صورت نگهداری نامناسب، از نظر مصرف سوخت و آلایندگی شرایط مطلوبی نداشته باشند. در طرف دیگر، حتی در میان خودروهای صفرکیلومتر تولید داخل نیز همواره انتقادهایی درباره میزان مصرف سوخت و فاصله برخی محصولات با استانداردهای روز جهانی مطرح بوده است. در چنین شرایطی، اگر هدف واقعاً کاهش مصرف بنزین

ترامپ از گزارش مثبت اشتغال آمریکا هم خشمگین شد؛

وعدہ رونق بزرگ زیر فشار تورم و بدهی

۲۰ ماه وعده جهش اقتصادی؛ اما تورم، نرخ بهره، کسری بودجه و بدهی ۴۰ تریلیون دلاری همچنان اقتصاد آمریکا را تحت فشار قرار داده است

رئیس‌جمهوری آمریکا ۲۰ ماه است که وعده می‌دهد «اقتصاد آمریکا را در آستانه یک جهش و رونق بزرگ قرار داد»؛ با این حال، گزارش اشتغال اخیر که برخلاف انتظار عملکرد مثبتی را نشان داد، به جای آنکه به خبری خوش برای کاخ سفید تبدیل شود، خشم و استیصال رئیس‌جمهوری آمریکا را به دلیل داشت.

به گزارش خبرنگار بازار کسب و کار به نقل از آسوشیتدپرس، آمار اشتغال ماه اوت می‌توانست پس از ماه‌ها استخدام کم‌رmq و نگرانی‌های تورمی، آن هم در فاصله دو ماه تا انتخابات میان‌دوره‌ای کنگره، خبر دلپذیری برای دولت و حزب جمهوری‌خواه باشد.

رئیس‌جمهوری آمریکا در اظهاراتی از دفتر بیسی کاخ سفید، به جای استقبال از این آمار، از تورم و نرخ بهره انتقاد کرد و بازارهای مالی، فدرال رزرو و شرکای تجاری آمریکا را هدف حملات خود قرار داد. این موضع در حالی مطرح شد که افزایش دلار غیرمنتظره ۱۶۲ هزار شغل در ماه اوت، از نگاه برخی اقتصاددانان می‌تواند فشارهای تورمی را افزایش دهد.

ترامپ در این اظهارات گفت که «موفقیت باعث تورم نمی‌شود» و افت بازارهای سهام در روز جمعه، که در پی نگرانی‌های تورمی رخ داده بود، را نیز «احمقانه و نابخردانه» توصیف کرد.

تلفیق کاهش سرعت استخدام و افزایش قیمت‌ها در دوره دوم ریاست‌جمهوری ترامپ، به یکی از مشکلات

مستمر دولت در مسیر تحقق وعده رشد اقتصادی تبدیل شده است. ترامپ در جریان یکی از کارزارهای انتخاباتی خود در کارولینای شمالی در اوت ۲۰۲۴ گفته بود: «وقتی در انتخابات پیروز شوم، بلافاصله یک رونق اقتصادی کاملاً جدید به سبک ترامپ را آغاز خواهیم کرد.»

اقتصاد آمریکا با وجود این وعده‌ها، تاکنون سالانه حدود ۲ درصد رشد کرده است؛ نرخی که از رشد اقتصادی ثبت‌شده در دوره ریاست‌جمهوری جو بایدن، رئیس‌جمهوری سابق آمریکا، کمتر است.

ترامپ ناتوانی دولت در دستیابی به رشد اقتصادی قدرتمندتر را به افزایش نرخ بهره و هزینه بدهی دولت آمریکا مرتبط دانسته و در شبکه‌های اجتماعی نوشته است که آمریکا می‌تواند در واکنش به این وضعیت، تجارت با کشورهای خارجی را متوقف کند.

نرخ بهره در واکنش به تداوم تورم و عواملی از جمله تعرفه‌های اعمال شده از سوی دولت ترامپ و کمبود نفت، که در گزارش آسوشیتدپرس به تحولات ناشی از جنگ میان آمریکا و ایران مرتبط شده، در سطح بالایی قرار گرفته است. بدهی ملی آمریکا نیز اکنون از مرز ۴۰ تریلیون دلار عبور کرده و نرخ بازده اوراق خزانه ۱۰ ساله آمریکا روز گذشته به ۴.۷۹ درصد رسید.

عدم تحقق رشد اقتصادی وعده داده شده، بخشی از اعتماد افکار عمومی به توانایی ترامپ برای هدایت بزرگ‌ترین اقتصاد جهان را کاهش داده است. سیاست‌های دولت نیز تا حدی همان تورم و نرخ‌های بهره بالایی را ایجاد کرده که اکنون مسئولیت آن از سوی کاخ سفید متوجه سایر عوامل

اقتصادی شده است.

جو پرسونل‌لاس، اقتصاددان ارشد موسسه مشاوره‌ای «RSM US»، می‌گوید: «اعتبار دولت در زمینه رشد اقتصادی، تورم، نرخ بهره، بدهی و کسری بودجه، به دلیل پیش‌بینی‌های اغراق‌آمیزی که با واقعیت اقتصادی همخوانی ندارند، مخدوش شده است.»

به نوشته آسوشیتدپرس، اگر فدرال رزرو مطابق خواسته ترامپ عمل کند و نرخ بهره پایه را کاهش دهد تا پول بیشتری وارد اقتصاد آمریکا شود، هجوم احتمالی نقدینگی می‌تواند به تشدید تورم و افزایش مشکلات سیاسی و اقتصادی دولت منجر شود.

ترامپ این اصل بنیادی در سیاست پولی را زیر سوال برد و روز گذشته گفت در صورت کاهش نرخهای بهره، تولید ناخالص داخلی آمریکا می‌تواند «۱۲، ۱۳، ۱۴ یا ۱۵ درصد» رشد کند. این اظهارات در حالی مطرح شد که خطرات تورمی چنین سیاستی مورد توجه قرار نگرفت و در ادامه گفت: «من می‌توانستم اقدامی اقتصادی داشته باشم که تمام رکوردها را جابه‌جا کنم»

نظرسنجی مشترک آسوشیتدپرس و مرکز تحقیقات امور عمومی NORC نشان می‌دهد میزان رضایت از عملکرد ترامپ در حوزه اقتصاد در میانه تابستان تنها ۳۲ درصد بوده است. این رقم در حالی ثبت شده که میزان رضایت از عملکرد اوباما دولت در سال ۲۰۱۸، زمانی که جمهوریخواهان برای انتخابات میان‌دوره‌ای نگره آمده بودند، ۵۰ درصد بود.

تهدید ترامپ مبنی بر قطع تجارت خارجی نیز می‌تواند رشد اقتصادی آمریکا را با خطر مواجه کند و میزان رضایت از عملکرد دولت را بیش از پیش کاهش دهد. به نوشته آسوشیتدپرس، تعرفه‌های اخیر علیه کانادا نیز به مشکلی برای جمهوریخواهان در رقابت‌های سنا در ایالت‌های مین و میشیگان تبدیل شده است.

خوشبینی دستیاران ترامپ به آینده اقتصاد آمریکا

مقام‌های دولت ترامپ در مقابل این انتقادات معتقدند سیاست‌های اقتصادی دولت همان‌طور که انتظار می‌رفت در حال نتیجه دادن است. توسعه هوش مصنوعی، از نگاه این مقام‌ها، می‌تواند بهره‌وری را افزایش دهد و در نهایت به تقویت رشد اقتصادی منجر شود.

مقام‌های دولت همچنین بر این باورند که تعرفه‌های اعمال‌شده طی سال گذشته در نهایت مشاغل کارخانه‌ای بیشتری را به آمریکا بازمی‌گرداند. کاهش مالیات‌های ترامپ نیز قرار است سرمایه‌گذاری شرکت‌ها را افزایش دهد و تلاش دولت برای شناسایی کادری که می‌تواند به صرفه‌جویی برای مالیات‌دهندگان منجر شود.

کریستوفر فلن، رئیس شورای مشاوران اقتصادی کاخ سفید، گفته است: «من انتظار رشد بیشتری را دارم. ما کارهایی انجام می‌دهیم تا اتفاقات خوب رقم بخورد.» فلن همچنین گفته است: «افزایش اخیر اشتغال حدود

دو برابر میزان لازم برای همگام شدن با رشد جمعیت بوده است. کاملاً ممکن است که افزایش بهره‌وری در چند سال آینده رشد کلی اقتصاد را تقویت کند؛ اما شاید رشد اقتصادی به‌تنهایی برای حل همه مشکلات مالی کشور کافی نباشد.»

به نوشته آسوشیتدپرس، هزینه‌های تامین اجتماعی و برنامه‌های Medicare و Medicaid سریع‌تر از درآمدهای دولت افزایش می‌یابد و به همین دلیل، رشد اقتصادی احتمالاً به‌تنهایی نمی‌تواند کسری بودجه آمریکا را به شکل معناداری کاهش دهد.

رشد اقتصادی برای حل کسری بودجه کافی نیست

یرنی تدسکی، رئیس بخش پژوهش اقتصادی شرکت فناوری مالی «Stripe»، معتقد است: «اگر اقتصاد آمریکا طی دهه آینده بتواند سالانه بیش از سه درصد رشد کند، این میزان رشد تنها برای تثبیت حجم بالای بدهی دولت کافی خواهد بود.»

تدسکی در ادامه گفته است اگر هوش مصنوعی بتواند برای ۱۰ سال پایپی چنین رشدی ایجاد کند، جای بسی «خوشحالی» خواهد بود؛ با این حال، تاریخ نشان می‌دهد انتظار چنین رشدی صرفاً به دلیل پیشرفت‌های رایانه‌ای، به احتمال زیاد «بیش از حد خوش‌بینانه» است.

دولت ترامپ پیش از اظهارات روز گذشته درباره نرخ بهره، طی هفته گذشته تلاش کرده بود اعتماد رأی‌دهندگان نسبت به وضعیت اقتصادی را افزایش دهد. اسکاٹ بسنت، وزیر خزانه‌داری آمریکا، در اجلاس وزیران دارایی گروه ۲۰ کارولینای شمالی، طی روز سه‌شنبه از مزایای رشد اقتصادی قوی‌تر سخن گفته بود.

هاوارد لوتنیک، وزیر بازرگانی دولت ترامپ، نیز در نشست‌های گروه ۲۰ با محوریت نوآوری، بر همین موضوع تاکید کرده بود.

بسنت به آسوشیتدپرس گفته است که همزمان با راسل ووت، مدیر بودجه کاخ سفید، روی طرحی برای کاهش سطح بدهی و کسری بودجه کار می‌کند.

به نوشته آسوشیتدپرس، تلاش برای کاهش معنادار کسری بودجه سالانه آمریکا که اکنون حدود ۲ تریلیون دلار است و پیش‌بینی می‌شود یک دهه دیگر از سه تریلیون دلار فراتر رود، با مخاطرات سیاسی همراه خواهد بود.

مهار روند افزایش کسری بودجه احتمالا می‌تواند به کاهش نرخ بهره کمک کند، اما کاهش هزینه‌های دولت و افزایش مالیات‌ها نیز می‌تواند هزینه سیاسی سنگینی برای دولت آمریکا به همراه داشته باشد.

بروسوئلاس، اقتصاددان ارشد «RSM US»، در این باره تاکید کرده است: «ترامپ برای پرداختن و مقابله جدی با بدهی و اطمینان دادن به بازارهای مالی، به احتمال زیاد باید هزینه‌هایی را بدهد.»

